

ЗМІНИ

до Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників. Випуск 78 «Охорона здоров'я»

1. У підрозділі «ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ ЛІКУВАЛЬНОЇ СПРАВИ (КРИМ СТОМАТОЛОГІЇ)» розділу «Професіонали»:

1) після пункту 11 доповнити пунктом 12 такого змісту:

«12. ЛІКАР-ГЕМАТОЛОГ-ОНКОЛОГ ДИТЯЧИЙ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію педіатричної, гематологічної, онкологічної допомоги дітям.

Надає орієнтовану на пацієнта третинну (високоспеціалізовану) медичну допомогу дітям з онкологічними (гематологічні та солідні пухлини) та гематологічними захворюваннями. Застосовує сучасні методи профілактики, діагностики, лікування та реабілітації; проводить детальне вивчення анамнезу на основі знань про періоди розвитку дитини; розробляє план діагностичних досліджень, методи та об'єми лабораторних та інструментальних обстежень дітей з гематологічними та онкологічними захворюваннями відповідно до галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я, маршрути дітей з гематологічними і онкологічними захворюваннями з урахуванням діагнозу, віку, перебігу захворювання, сімейного анамнезу, даних фізикального обстеження, лабораторних та інструментальних методів діагностики; визначає тактику лікування захворювань; здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів; проводить забір гемопоетичних стовбурових клітин, підбір донора, режими кондиціонування; аспіраційну та трепанобіопсію кісткового мозку, люмбальну пункцію, трансфузійну терапію; здійснює моніторинг ефективності та безпеки лікарських засобів; проводить супровідну терапію при лікуванні онкологічних та гематологічних захворювань з метою попередження виникнення ускладнень під час лікування, а саме: профілактику та лікування інфекційних ускладнень, контроль болю, лікування мукозиту, парентеральне харчування, протиблювотну терапію, замісну трансфузійну терапію, догляд та використання пристроїв центрального венозного доступу, психосоціальну підтримку; прогнозує, попереджає та лікує ускладнення, побічні дії, реакції, які виникають в результаті діагностичних чи терапевтичних маніпуляцій; розвиває та застосовує навички емпатичного та ефективного спілкування з сім'ями дітей, у яких діагностовано злоякісне новоутворення чи тяжку форму

гематологічного захворювання; надає пацієнту та членами його родини інформацію про стан здоров'я, розробляє разом з ними план проведення діагностичних процедур та план лікування; інтерпретує широкий спектр діагностичних досліджень, у тому числі: морфологічний аналіз периферичної крові; результати проточної цитометрії; показники гемостазу та тромбозу, результати цитогенетичних, молекулярних, гематологічних, патоморфологічних та радіологічних досліджень; визначає необхідність проведення медичної реабілітації при гематологічних та онкологічних захворюваннях у дітей; працює в тісному контакті з лікарями інших спеціальностей, проводить консультації дітей з гематологічними і онкологічними захворюваннями, в тому числі і вдома, залучає лікарів інших спеціальностей до консультацій дітей з гематологічними і онкологічними захворюваннями; визначає доцільність та час проведення діагностичних досліджень, терапевтичних втручань спільно з спеціалістами мультидисциплінарної команди, яка забезпечує надання медичної допомоги дітям з онкологічними та гематологічними захворюваннями; проводить консультації за направленнями інших спеціалістів; планує роботу та аналізує її результати. Керує роботою середнього медичного персоналу; бере участь в проведенні протиепідемічних заходів в разі виникнення осередку інфекції; бере участь у клінічних та трансляційних дослідженнях в гематології/онкології; постійно удосконалює свій професійний рівень; веде лікарську облікову документацію; бере участь у поширенні медичних знань серед батьків і дітей; дотримується принципів медичної деонтології та медичної етики.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію педіатричної, гематологічної та онкологічної допомоги дитячому населенню, в тому числі швидкої та невідкладної медичної допомоги; сучасну класифікацію онкологічних та гематологічних захворювань; основи доказової медицини; методи діагностики та лікування злоякісних новоутворень та поширених ускладнень (лихоманка, нейтропенія, синдром лізису пухлин, медіастинальний синдром, гіперлейкоцитоз, синдром компресії спинного мозку, синдром верхньої порожнистої вени); показання та принципи трансплантації гемопоетичних стовбурових клітин; принципи хіміотерапевтичного лікування, клінічну фармакологію хіміотерапевтичних препаратів та критерії оцінки відповіді злоякісних новоутворень на хіміотерапевтичне лікування; визначати медичні показання та протипоказання для проведення замісної трансфузійної терапії; методи профілактики та лікування інфекційних ускладнень; контроль болю; лікування мукозиту; принципи проведення парентерального харчування, протиблювотної терапії; замісної трансфузійної терапії; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, клітинну та молекулярну біологію, біохімію, фармакологію та імунологію; етіологію та

патолофізіологічні процеси розвитку гематологічних порушень (дефіцитні анемії, генетичні порушення транспорту і метаболізму фолатів та кобаламіну, структуральні порушення мембрани еритроцитів, ферментопатії еритроцитів, порушення біосинтезу гема, гемолітичні анемії, еритроцитози, розлади гранулоцитопоезу і функції гранулоцитів, імунні розлади, синдроми недостатності кісткового мозку, гематологічні захворювання неонатального періоду, розлади системи гемостазу та тромбозу) та новоутворень, закономірності їх метастазування; особливості хірургічних методів лікування, особливості променевої терапії онкологічних захворювань; методи супровідної терапії при лікуванні онкологічних та гематологічних захворювань; режими хіміо-, імуно- та таргетної терапії, показники захворюваності, тимчасової непрацездатності, інвалідності, смертності і шляхи їх зниження; основи нормальної та патологічної анатомії, фізіології, кровотворення та гемостазу, клітинну та молекулярну біологію, біохімію, фармакологію та імунологію; етіологію та патолофізіологічні процеси розвитку гематологічних порушень (дефіцитні анемії, генетичні порушення транспорту і метаболізму фолатів та кобаламіну, структуральні порушення мембрани еритроцитів, ферментопатії еритроцитів, порушення біосинтезу гема, гемолітичні анемії, еритроцитози, розлади гранулоцитопоезу і функції гранулоцитів, імунні розлади, синдроми недостатності кісткового мозку, гематологічні захворювання неонатального періоду, розлади системи гемостазу та тромбозу) та новоутворень, закономірності їх метастазування; принципи профілактики, діагностики, лікування, реабілітації дітей з гематологічними та онкологічними захворюваннями; психологічні процеси у дітей з гематологічними та онкологічними захворюваннями; вплив генетичних факторів на розвиток гематологічних та онкологічних захворювань у дітей; загальні та спеціальні методи дослідження, роль та значення біопсії в гематології та онкології; основи рентгенології та радіології; основні принципи проведення морфологічного аналізу периферичної крові, проточної цитометрії; аспіраційної та трепанобіопсії кісткового мозку, люмбальної пункції, трансфузійну терапію; алгоритми обстеження в дитячій гематології/онкології; принципи клініко-лабораторного спостереження для моніторингу ефективності лікування, ремісії та визначення побічних ефектів від терапії; принципи проведення паліативного лікування онкологічних та гематологічних захворювань; принципи проведення профілактичних щеплень у пацієнтів з гематологічними та онкологічними захворюваннями, принципи розробки індивідуальних планів вакцинопрофілактики з урахуванням медичних показань та протипоказань; показання для проведення програм реабілітації дітей з гематологічними та онкологічними захворюваннями; форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Кваліфікаційні вимоги

Лікар-гематолог-онколог дитячий вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Педіатрія» або «Дитяча хірургія» з подальшою спеціалізацією за фахом «Дитяча гематологія-онкологія». Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, тощо). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-гематолог-онколог дитячий I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Педіатрія» або «Дитяча хірургія» з подальшою спеціалізацією за фахом «Дитяча гематологія-онкологія». Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, тощо). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-гематолог-онколог дитячий II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Педіатрія» або «Дитяча хірургія» з подальшою спеціалізацією за фахом «Дитяча гематологія-онкологія». Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, тощо). Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-гематолог-онколог дитячий: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за спеціальністю «Педіатрія» або «Дитяча хірургія» з подальшою спеціалізацією за фахом «Дитяча гематологія-онкологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.»;

У зв'язку з цим пункти 12-98 вважати пунктами 13-99 відповідно;

2) після пункту 91 доповнити пунктом 92 такого змісту:

«92. ЛІКАР-ХІРУРГ-ДЕРМАТОЛОГ

Завдання та обов'язки: Керується законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, регламентують діяльність лікаря-хірурга-дерматолога. Проводить диференційну діагностику хвороб та новоутворень шкіри. Діагностує зміни шкіри при захворюваннях внутрішніх органів і систем, а також порушеннях обміну речовин. Оцінює ураження інших органів та систем, що входять до симптомокомплексу основного захворювання. Визначає ступінь тяжкості перебігу захворювання та стану хворого, виявляє показання до термінової або планової госпіталізації. Надає, за необхідності, невідкладну медичну допомогу визначає її обсяг та послідовність заходів. Визначає профіль стаціонару, вид транспортування хворого та потребу в супроводі. Визначає комплекс необхідних лабораторно-інструментальних (інвазивних та неінвазивних), в тому числі спеціальних, методів обстеження. Володіє методами: дерматоскопії, забору матеріалу (різних видів біопсій шкіри) для проведення патоморфологічного дослідження, проведення шкірних прик- та патч- тестів для діагностики алергії, дерматохірургії (обробка операційного поля, місцева анестезія, накладання швів, методи закриття дефектів шкіри різних локалізацій), забору біоматеріалу для лабораторної діагностики, світлової мікроскопії. Формулює попередній, основний та супутній клінічний діагнози, а також зазначає ускладнення. Визначає прогноз захворювання для життя, працездатності, одужання. Розробляє тактику ведення хворого, складає план його лікування з урахуванням впливу методів терапії на ураження шкіри, проводить профілактику ускладнень захворювання, вносить необхідну корекцію в план лікування за відсутності ефекту або розвитку ускладнень. Застосовує апаратні та оперативні методи лікування патологічних процесів у шкірі, підшкірній клітковині та видимих слизових оболонках, зокрема, методи видалення новоутворень шкіри та її придатків, підшкірно-жирової тканини та сполучної тканини. Виявляє та запобігає можливим побічним ефектам лікарських засобів та ускладненням фармакотерапії. Визначає потребу в консультаціях суміжних лікарів-спеціалістів для дерматологічних хворих та організовує їх з наступним використанням для уточнення діагнозу і методів лікування. Визначає характер (вид) і тривалість непрацездатності хворого, доступні і протипоказані умови і види праці. Визначає потребу та можливість застосування (види, терміни) засобів і методів медичної та соціальної реабілітації. Складає програму реабілітації осіб з захворюваннями шкіри в зоні обслуговування, виділяє «групи ризику», організовує та проводить реабілітаційні заходи, аналізує її якість і ефективність. Розробляє для хворого заходи профілактики та складає їх план. Оцінює ефективність використання нових методів і засобів діагностики, лікування, реабілітації і профілактики. Узагальнює клінічні спостереження; бере участь у наукових форумах різного

рівня або організовує їх та проводить. Використовує в роботі з хворими і колегами принципи медичної деонтології та етики і зберігає лікарську таємницю. Збирає специфічні скарги та анамнез захворювання. Встановлює за можливості причину або провокуючі фактори виникнення або загострення захворювання. Визначає та диференціює первинні і вторинні морфологічні елементи висипу на шкірі і видимих слизових оболонках, дає їм клінічну оцінку. Співвідносить виявлений симптомокомплекс з групою захворювань, об'єднаних за принципом провідних клінічних ознак. Проводить експертизу тимчасової та стійкої втрати працездатності, оформляє відповідні документи для лікарської консультативної комісії та медико-соціально-експертної комісії. Надає спеціалізовану консультативну допомогу за направленням лікарів інших спеціальностей. Бере участь в організації, розробці та проведенні протиепідемічних заходів стосовно заразних шкірних хвороб в регіоні обслуговування населення; організовує спільну роботу з лікарями-онкологами, лікарями загальної практики – сімейними лікарями та лікарями-педіатрами. Складає план та проводить санітарно-просвітницьку роботу серед населення з профілактики дерматологічних захворювань, пропагує медичні та гігієнічні знання (лекції, бесіди, виступи в засобах масової інформації). Веде необхідну медичну облікову та звітну документацію. Складає план і графік роботи (особистий, підлеглого персоналу, кабінету, відділення, лікарні), проводить аналіз її результатів, складає звіти та вказує перспективи розвитку. Керує роботою молодшими спеціалістами з медичною освітою; оцінює показники діяльності дермато-венерологічного закладу (кабінету, поліклініки, стаціонару, лікарні), за основними захворюваннями, проводить аналіз ускладнень і летальності із з'ясуванням їх причин, робить статистичну обробку отриманих даних і складає звіт. Підвищує свій фаховий рівень шляхом безперервного професійного навчання. Веде лікарську облікову документацію. Бере участь у поширенні медичних знань серед пацієнтів. Дотримується принципів медичної деонтології та медичної етики. Проводить пошук, скринінг, відбір, читання і оцінку літератури за фахом.

Повинен знати: законодавство України про охорону здоров'я, нормативно-правові документи, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, в тому числі дерматологічних (постанови, накази, інструкції); основи права в медицині; основи законодавства про працю; професійні права, обов'язки і відповідальність лікаря-хірурга-дерматолога; принципи організації і сучасний стан хірургічної дерматологічної допомоги, в тому числі швидкої і невідкладної, дорослому та дитячому населенню на різних рівнях і в різних установах, в тому числі в умовах надзвичайних ситуацій, перспективи її розвитку та шляхи подальшого поліпшення; основи управління дерматологічної служби, включаючи планування, економічні та фінансові аспекти її діяльності; організацію роботи лікувально-профілактичного закладу, в якому він працює, взаємодія всіх його підрозділів і служб; порядок взаємодії дерматовенерологічних закладів

охорони здоров'я з іншими установами охорони здоров'я; статистичні методи оцінки показників діяльності дерматовенерологічних закладів, стаціонару, поліклініки, кабінету; структуру захворюваності в зоні обслуговування (територіальної, виробничої); організацію боротьби з поширенням заразних шкірних захворювань і спільної роботи з лікарями-епідеміологами, організацію, проведення і аналіз якості та ефективності реабілітаційних заходів для хворих на шкірні захворювання; показання до госпіталізації осіб з захворюваннями шкіри; шляхи раціонального (економічно ефективного) використання ліжкового фонду; систему і правила медичного страхування; правове регулювання в сфері професійних захворювань шкіри; медичну облікову та звітну документацію, правила їх заповнення та видачі; показання до напрямку і порядок направлення на лікарську консультативну комісію та медико-соціально-експертну комісію; методи, форми і засоби санітарної освіти та гігієнічного виховання населення; питання лікарської етики і деонтології в роботі з хворими і у взаєминах у колективі; деонтологічні, етичні та юридичні аспекти лікарської таємниці; анатомію, фізіологію та біохімію людини; анатомію, гістологію, фізіологію, біохімію, мікробіологію, імунопатологію, патоморфологію та патофізіологію шкіри і видимих слизових оболонок у віковому аспекті; первинні та вторинні морфологічні елементи висипу на шкірі і видимих слизових оболонках; сучасну класифікацію, етіологію, патогенез, епідеміологію, методи діагностики та клініку шкірних захворювань, новоутворень шкіри та її придатків, підшкірно-жирової та сполучної тканин, в тому числі у дітей та осіб літнього віку; загальні принципи взаємодії між пацієнтом і лікарем, які включають в себе: детальний збір анамнезу, навички комунікації і забезпечення безпеки пацієнта; спеціальні опитувальники і шкали для оцінки якості життя та визначення важкості хвороби; сучасні загальні (клініко-лабораторні, функціональні, інструментальні) та спеціальні методи обстеження хворих, зокрема, апаратну діагностику стану шкіри, дерматоскопію, світлову мікроскопію, забір біоматеріалу для лабораторної діагностики, УЗД, а також показання та протипоказання до їх проведення; проведення шкірних прик-тестів, елімінаційних і провокаційних алергологічних тестів, шкірних патч-тестів, внутрішньошкірних тестів; організацію проведення скринінгових методів діагностики інфекцій, що передаються статевим шляхом, зокрема серологічного обстеження представників із груп ризику; методи забору зразків /проб (мазки, аспірації, розрізи і біопсії) для діагностики на місці і для відправки в зовнішні лабораторії, включаючи *in vitro* підготовку зразків отриманих при дослідженні на паразитарні, бактеріологічні та мікологічні захворювання; інтерпретацію серологічних, молекулярних та бактеріологічних досліджень, зокрема полімеразної та лігазної ланцюгових реакцій, ДНК-чіпування, ІФА, імуноблотингу; основи клініки, діагностики та принципи лікування коморбідних станів суміжних спеціальностей: терапії, хірургії, гінекології, урології, інфекційних хвороб, вірусології, педіатрії, алергології, імунології, стоматології, неврології, онкології, пластичної

хірургії, фтизіатрії, професійних хвороб, медичної генетики тощо; клініку, діагностику і лікування невідкладних станів; сучасні методи та способи лікування (механізм дії, лікарські форми і способи їх застосування, ускладнення від застосування і методи їх попередження, вибір оптимального поєднання основних лікарських речовин, врахування вікових особливостей); апаратні та оперативні методи лікування патологічних процесів в шкірі, підшкірній клітковині та видимих слизових оболонках; реєстрацію, діагностику, консервативне і хірургічне лікування пацієнтів з новоутвореннями шкіри, її придатків, підшкірно-жирової та сполучної тканин і видимих слизових оболонок, включаючи видалення новоутворень за допомогою скальпеля, Мос-хірургію (включаючи метод повільної Мос-хіргії та кріостатну методику), дерматохірургічні методики з повною оцінкою країв резекції, панч-біопсію, бритвену-біопсію, радіохвильову хірургію, електрокоагуляцію, кріотерапію, лазерні методи, а також хіміо-, таргетну, імунотерапію та паліативний догляд з розробкою заходів реабілітації та профілактики; сучасні методи лікування ран, патологічних рубців, методи функціональної та косметичної корекції вад шкіри, хірургічні та консервативні методи лікування виразкових дефектів шкіри, хірургічні методи пересадки волосся; методи інтракорпоральної та екстракорпоральної детоксикації; методи алерген-специфічної імунотерапії та імунопрофілактики; основи раціонального харчування та принципи дієтотерапії; правила використання і призначення фізіотерапевтичних методів лікування, зокрема, фототерапії; показання та протипоказання до санаторно-курортного лікування, вибору основного профілю курорту; основні засоби та методи медичної і соціальної реабілітації; профілактику шкірних захворювань; показання до проведення медико-генетичного консультування; основи корекційної, косметичної і естетичної дерматології (визначення естетичних недоліків шкіри, мікроігольна терапія, використання філерів і ботулотоксину, контурна пластика, апаратна епіляція, використання фізичних і хімічних агентів (хімічний пілінг, фотодинамічна терапія, ультрафіолетове випромінювання, лазери, імпульсний лазер на барвнику, кріотерапія), основні принципи косметичного догляду за шкірою, а також організацію косметологічної допомоги; національні керівництва, керівництва Європейського дерматологічного форуму, Міжнародну класифікацію хвороб; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; інформаційні та Інтернет-технології.

Кваліфікаційні вимоги

Лікар-хірург-дерматолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за фахом «Дерматовенерологія» з подальшою спеціалізацією «Хірургічна дерматологія». Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування,

передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 10 років.

Лікар-хірург дерматолог I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за фахом «Дерматовенерологія» з подальшою спеціалізацією «Хірургічна дерматологія». Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 7 років.

Лікар-хірург дерматолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за фахом «Дерматовенерологія» з подальшою спеціалізацією «Хірургічна дерматологія». Підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо). Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом понад 5 років.

Лікар-хірург дерматолог: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина». Проходження інтернатури за фахом «Дерматовенерологія» з подальшою спеціалізацією «Хірургічна дерматологія». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.»;

У зв'язку з цим пункти 92-99 вважати пунктами 93-100 відповідно.

2. Розділ «ПРОФЕСІОНАЛИ В ГАЛУЗІ СТОМАТОЛОГІЇ» доповнити пунктом 7 такого змісту:

«7. ЛІКАР-ХІРУРГ ЩЕЛЕПНО-ЛИЦЕВИЙ

Завдання та обов'язки: керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію хірургічної допомоги щелепно-лицевого профілю; проводить клінічне обстеження хворих, визначає обсяг додаткових методів дослідження (лабораторних, рентгенологічних, функціональних і інших), інтерпретує їх результати. Визначає ступінь тяжкості захворювань щелепно-лицевої ділянки, визначає

фактори, що сприяють розвитку патології. Проводить диференційну діагностику захворювань щелепно-лицевої ділянки, що вимагають хірургічного лікування. Визначає показання до госпіталізації за профілем захворювання, здійснює передопераційну підготовку, хірургічне лікування та післяопераційну реабілітацію хворих. Встановлює попередній і клінічний діагноз відповідно до вимог чинної версії Міжнародної класифікації хвороб. Складає план лікування, визначає показання і протипоказання до операційного втручання, визначає тактику лікування; надає третинну (високоспеціалізовану) медичну допомогу при гнійно-запальних захворюваннях, травматичних пошкодженнях, пухлинах та пухлиноподібних новоутвореннях, вроджених та набутих дефектах і деформаціях щелепно-лицевої ділянки; визначає обсяг передопераційної підготовки з урахуванням віку, порушень гомеостазу, характеру і тяжкості основного захворювання та супутньої патології; оцінює важкість операційної травми з метою вибору адекватного методу знеболення, виконує всі види місцевого та провідникового знеболення щелепно-лицевої ділянки, визначає показання до різних видів загального знеболення; розраховує обсяг потенційної крововтрати, визначає доцільність і методи її корекції; обирає методику хірургічного втручання, щоб виконати його в необхідному обсязі. Здійснює післяопераційне лікування пацієнта. Оцінює необхідність участі лікарів суміжних спеціальностей в комплексному лікуванні; здійснює профілактичні, діагностичні, лікувальні та реабілітаційні заходи при наступних патологіях: запальні захворювання щелепно-лицевої ділянки різної етіології; специфічні запальні захворювання щелепно-лицевої ділянки; травми, поранення м'яких тканин щелепно-лицевої ділянки і переломи кісток лицевого черепа різної етіології; ускладнення, що виникають в процесі лікування захворювань і травм щелепно-лицевої ділянки; вроджені та набуті диспластичні ураження щелепно-лицевої ділянки; передракові захворювання і новоутворення щелепно-лицевої ділянки; вроджені та набуті дефекти і деформації щелепно-лицевої ділянки, що вимагають хірургічного лікування і реабілітації; надає відповідну медичну допомогу при невідкладних станах, визначає її обсяг і послідовність; організовує, проводить і бере участь в експертизі тимчасової непрацездатності пацієнтів з травмами та іншими захворюваннями щелепно-лицевої ділянки хірургічного стоматологічного профілю, у випадках наявності стійкої втрати працездатності скеровує пацієнтів на медико-соціальну експертизу; надає невідкладну допомогу хворим у термінальних станах, з груповими та масовими ураженнями. Здійснює нагляд за побічними реакціями/діями лікарських засобів. Працює в тісному контакті з суміжними спеціалістами та службами. Керує роботою середнього медичного персоналу. Дотримується принципів медичної деонтології. Планує лікувальну роботу та проводить аналіз її результатів. Освоює і впроваджує в медичну практику сучасні методи діагностики, лікування, реабілітації і профілактики хвороб і станів щелепно-лицевої ділянки. Веде лікарську документацію. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; організацію хірургічної допомоги щелепно-лицевого профілю, в тому числі швидкої і невідкладної за умов екстремальних ситуацій; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-щелепно-лицевого хірурга; організацію роботи лікарсько-консультативної та медико-соціальної експертної комісії; етіологію, патогенез, клінічну симптоматику основних хірургічних стоматологічних захворювань, їх профілактику, діагностику та принципи лікування, клінічну симптоматику пограничних станів в практиці щелепно-лицевої хірургії; показання та протипоказання до екстрених та невідкладних операційних втручань; топографічну анатомію голови та шиї у дорослих та дітей; інтерпретацію результатів лабораторних, ендоскопічних, рентгенологічних, включаючи комп'ютерну та магнітно-резонансну томографії, ультразвукових методів дослідження; топографічну, нормальну та патологічну анатомію, фізіологію; загальні питання біохімії, мікробіології; морфогенез захворювань щелепно-лицевої ділянки; константи гомеостазу, водно-електролітного обміну, взаємозв'язок функціональних систем у здорових та хворих; загальні, функціональні та спеціальні методи дослідження; сучасну класифікацію захворювань ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки; сучасні методи профілактики, діагностики та хірургічного лікування стоматологічних захворювань; порядок надання медичної допомоги при хірургічній патології щелепно-лицевої ділянки у дорослих і дітей; порядок організації роботи швидкої та невідкладної допомоги населенню при травмі та хірургічній патології щелепно-лицевої ділянки та суміжних станів; всі види місцевого знеболювання при різних операціях у щелепно-лицевій ділянці; принципи передопераційної підготовки хворих з захворюваннями/ураженнями щелепно-лицевої ділянки залежно від віку, наявності соматичної патології тощо; операції типового та атипового видалення зубів, операції кістотомії, кістектомії, періостотомії, альвеолоектомії, техніки зупинки кровотечі після видалення зубів, техніки аугментації лунки, лікування альвеоліту; хірургічні розтини при одонтогенних абсцесах та флегмонах різної локалізації, принципи лікування гнійного лімфаденіту і аденофлегмони щелепно-лицевої ділянки та шиї; хірургічну обробку ран м'яких тканин ротової порожнини та щелепно-лицевої ділянки, принципи їх ушивання, профілактики утворення рубців та їх усунення; принципи та методи лікування травматичних пошкоджень кісток щелепно-лицевої ділянки, зокрема техніки відкритої репозиції та фіксації кісткових фрагментів (остеосинтезу), тимчасової/постійної іммобілізації щелепних кісток, методи репозиції та фіксації зубів при травмі, усунення вивиху нижньої щелепи, роль щелепно-лицевого хірурга в комплексі заходів при лікуванні політравми; методи лікування травматичних пошкоджень орбіти, принципи корекції ендокринної орбітопатії; принципи менеджменту доброякісних та злоякісних новоутворень

щелепно-лищевої ділянки, їх диференційну діагностику, види лікування, включаючи променеву та хіміотерапію, основи реабілітації онкохворих; методи проведення біопсії; методи підготовки порожнини рота до ортопедичного лікування, кістково-пластичні та м'якотканинні операції перед проведенням дентальної імплантації; методи стоматологічної імплантації; принципи та методи лікування вроджених, зокрема незрощення верхньої губи і піднебіння, і набутих дефектів та деформацій щелепно-лищевої ділянки; принципи та методи ортогнатичної хірургії, дистракційного остеогенезу; хірургічної корекції порушень пропорційності та симетричності обличчя; методи лікування дегенеративних, запальних та дистрофічних захворювань скронево-нижньощелепного суглоба; методи хірургічного лікування захворювань слинних залоз, у тому числі паротидектомію із збереженням гілок лицевого нерва; методи трансплантації тканин з віддалених ділянок тіла, як вільних так і з відновленням кровопостачання; принципи та методи кісткової трансплантації в щелепно-лищевої ділянці, види трансплантатів; застосування алопластичних матеріалів в щелепно-лищевої хірургії, зокрема черепно-щелепно-лищевих імплантатів; відновлювальні операції верхньої, середньої і нижньої зон обличчя з використанням шкірно-м'язово-кісткових клаптів, відновлення вушних раковин при часткових або повних дефектах, відновлювальні операції на верхніх і нижніх повіках з використанням місцевих тканин, відновлення носа при повних і часткових дефектах, операції зі зміни форми носа, принципи ектопротезування; методи хірургічного лікування парезів і паралічів лицевого нерва; загальнохірургічні та специфічні ускладнення при операціях у щелепно-лищевої ділянці; обсяг і послідовність реанімаційних заходів при комбінованих та поєднаних пошкодженнях щелепно-лищевої ділянки; методи серцево-легеневої реанімації та принципи лікування невідкладних станів (раптова зупинка кровообігу, гостра дихальна недостатність, алергічні, коматозні стани, переохолодження, утоплення, електротравма); методи реабілітації пацієнтів після хірургічних втручань в черепно-щелепно-лищевої ділянці; особливості надання невідкладної допомоги лікарями суміжних спеціальностей; профілактику і терапію шоку, методи знеболювання, інтенсивної терапії та реанімації; питання надання медичної допомоги хворим із добро- та злоякісними новоутвореннями, зокрема принципи променевої та хіміотерапії; основи фармакотерапії та імунології; клінічний перебіг специфічних та загальних ускладнень, методи їх профілактики та лікування; методи фізіотерапії та дієтичного харчування в щелепно-лищевої хірургії; правила безпеки та гігієну роботи в операційній, організацію роботи та оснащення відділення щелепно-лищевої хірургії; правила асептики і антисептики, форми і методи санітарної освіти; правила оформлення медичної документації; основи трудового законодавства; правила охорони праці та пожежної безпеки; санітарні правила і норми функціонування медичної організації, сучасну літературу за фахом та методи її аналізу.

Кваліфікаційні вимоги

Лікар-хірург щелепно-лицевий вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Стоматологія». Проходження інтернатури за фахом «Стоматологія» з подальшою спеціалізацією за фахом «Щелепно-лицева хірургія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом більше 10 років.

Лікар-хірург щелепно-лицевий I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Стоматологія». Проходження інтернатури за фахом «Стоматологія» з подальшою спеціалізацією за фахом «Щелепно-лицева хірургія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом більше 7 років.

Лікар-хірург щелепно-лицевий II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Стоматологія». Проходження інтернатури за фахом «Стоматологія» з подальшою спеціалізацією за фахом «Щелепно-лицева хірургія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом більше 5 років.

Лікар-хірург щелепно-лицевий: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Стоматологія». Проходження інтернатури за фахом «Стоматологія» з подальшою спеціалізацією за фахом «Щелепно-лицева хірургія». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.»

3. В абетковому покажчику назв професій:

1) позицію 3 розділу «Керівники» викласти в такій редакції:

«3. ЗАСТУПНИК ГЕНЕРАЛЬНОГО ДИРЕКТОРА (ДИРЕКТОРА) / НАЧАЛЬНИКА (ЗАВІДУВАЧА) ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я»;

позицію 10 викласти в такій редакції:

«10. МЕДИЧНИЙ ДИРЕКТОР»;

позицію 13 виключити;

у зв'язку з цим позицію 14 вважати позицією 13;

позицію 13 викласти в такій редакції:

«13. НАЧАЛЬНИК (ЗАВІДУВАЧ, КЕРІВНИК) СТРУКТУРНОГО ПІДРОЗДІЛУ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я»;

2) підрозділ «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)» розділу «Професіонали» викласти в такій редакції:

«

Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)	
1.	Лікар
2.	Лікар з авіаційної медицини
3.	Лікар-акушер-гінеколог
4.	Лікар-алерголог
5.	Лікар-алерголог дитячий
6.	Лікар-анестезіолог
7.	Лікар-анестезіолог дитячий
8.	Лікар-гастроентеролог
9.	Лікар-гастроентеролог дитячий
10.	Лікар-гематолог
11.	Лікар-гематолог дитячий
12.	Лікар-гематолог-онколог дитячий
13.	Лікар-генетик
14.	Лікар-геріатр

15.	Лікар-гінеколог дитячого та підліткового віку
16.	Лікар-гінеколог-онколог
17.	Лікар-дерматовенеролог
18.	Лікар-дерматовенеролог дитячий
19.	Лікар-ендокринолог
20.	Лікар-ендокринолог дитячий
21.	Лікар загальної практики - сімейний лікар
22.	Лікар-імунолог
23.	Лікар-імунолог дитячий
24.	Лікар-імунолог клінічний
25.	Лікар-інфекціоніст
26.	Лікар-інфекціоніст дитячий
27.	Лікар-кардіолог
28.	Лікар-кардіолог-електрофізіолог
29.	Лікар-кардіолог інтервенційний
30.	Лікар-кардіолог дитячий
31.	Лікар-кардіоревматолог дитячий
32.	Лікар-комбустіолог

33.	Лікар-методист
34.	Лікар-нарколог
35.	Лікар-нарколог дільничний
36.	Лікар з народної та нетрадиційної медицини
37.	Лікар-невропатолог
38.	Лікар-невролог дитячий
39.	Лікар-нейрохірург
40.	Лікар-нейрохірург дитячий
41.	Лікар-нефролог
42.	Лікар-нефролог дитячий
43.	Лікар-онколог
44.	Лікар-онколог дитячий
45.	Лікар-ортопед-травматолог
46.	Лікар-ортопед-травматолог дитячий
47.	Лікар-отоларинголог
48.	Лікар-отоларинголог дитячий
49.	Лікар-отоларинголог-онколог
50.	Лікар-офтальмолог

51.	Лікар-офтальмолог дитячий
52.	Лікар-педіатр
53.	Лікар-педіатр дільничний
54.	Лікар-педіатр-неонатолог
55.	Лікар приймальної палати (відділення)
56.	Лікар з променевої терапії
57.	Лікар-психіатр
58.	Лікар-психіатр дитячий
59.	Лікар-психіатр дитячий дільничний
60.	Лікар-психіатр дільничний
61.	Лікар-психіатр підлітковий
62.	Лікар-психіатр підлітковий дільничний
63.	Лікар-психолог
64.	Лікар-психотерапевт
65.	Лікар-психофізіолог
66.	Лікар-пульмонолог
67.	Лікар-пульмонолог дитячий
68.	Лікар пункту охорони здоров'я

69.	Лікар-радіолог
70.	Лікар з радіонуклідної діагностики
71.	Лікар-ревматолог
72.	Лікар-ревматолог дитячий
73.	Лікар-рефлексотерапевт
74.	Лікар-сексопатолог
75.	Лікар з медицини невідкладних станів
76.	Лікар судновий
77.	Лікар-сурдолог
78.	Лікар-терапевт
79.	Лікар-терапевт дільничний
80.	Лікар-терапевт підлітковий
81.	Лікар-терапевт цехової лікарської дільниці
82.	Лікар-токсиколог
83.	Лікар-трансплантолог
84.	Лікар-трансфузіолог
85.	Лікар з ультразвукової діагностики
86.	Лікар-уролог

87.	Лікар-уролог дитячий
88.	Лікар-фтизіатр
89.	Лікар-фтизіатр дитячий
90.	Лікар-фтизіатр дільничний
91.	Лікар-хірург
92.	Лікар-хірург-дерматолог
93.	Лікар-хірург дитячий
94.	Лікар-хірург-онколог
95.	Лікар-хірург пластичний
96.	Лікар-хірург-проктолог
97.	Лікар-хірург серцево-судинний
98.	Лікар-хірург судинний
99.	Лікар-хірург торакальний
100.	Лікар фізичної та реабілітаційної медицини

»;

3) підрозділ «Професіонали в галузі стоматології» розділу «Професіонали» доповнити позицією 7 такого змісту:

«7. ЛІКАР-ХІРУРГ ЩЕЛЕПНО-ЛИЦЕВИЙ».

**В.о. Генерального директора
Директорату медичних кадрів,
освіти і науки**

Тетяна ОРАБІНА